

на клон етата и пѣятъ. Чуждитѣ пратеници стоятъ смаяни. И напускатъ тѣ дворцитѣ зашеметени, и разнасятъ славата на империята на дължъ и на ширъ по земята. Това било нѣкога... А сега купища отъ тухли и камъни, обклучни ями и дупки-жилища на мѣстото на нѣкогашнитѣ дворци...

Истамбулскиятъ полуостровъ е заграденъ откъмъ сушата съ голѣмата жбчеста сръдновѣкова *крепостна стена*. Тя се простира отъ Мраморно море до Златния

Историческата крепостна стена.

рогъ, дълга 7 клм. и висока 12 м. Предъ крепостъта има дълбокъ ровъ, който се е пълнилъ съ вода въ време на опасностъ. Посетихме крепостъта. Предъ насъ на западъ се простира широко

поле, въ дъното на което ни показватъ селото *Санъ-Стефано*. Тамъ, въ жгъла до Златния рогъ, византийцитѣ сж направили опитъ да убиятъ чрезъ измама българския владѣтель Крума. По-нагоре се издига високъ хълмъ (Космидионъ), на който разположилъ войскитѣ си царъ Симеонъ. Близу до крепостъта се намира доста добре запазенъ *Влахернскиятъ дворецъ*. Тукъ сж били приети българскитѣ владѣтели Тервелъ и царъ Симеонъ. На изтокъ, чакъ до Босфора, върху два хълма е разположенъ градътъ. Дълго стоимъ тукъ и се вираме въ далечинитѣ. Полето предъ насъ е било не веднажъ бойно мѣсто презъ вѣковетѣ. Тукъ сж налитали съ буйни конници, тежка пехота и стенобитни машини много племена, но отбити, тѣ съ